

Γλώσσα Πάσχα

1. Το Κεφάλαιο 14 του βιβλίου Γλώσσας έχει κείμενα για το Πάσχα. Ύμνους που ψάλλονται στις εκκλησίες την Μ. Πέμπτη και Μ. Παρασκευή, αναμνήσεις από το Πάσχα στη Ζάκυνθο όταν ήταν παιδί ο συγγραφέας και ένα συγκινητικό κείμενο που θα διαβάσετε και σίγουρα θα σας αρέσει.

Διαλέξτε το κείμενο που σας αρέσει περισσότερο και γράψτε τις σκέψεις, τα συναισθήματα, τις εικόνες που σας δημιούργησαν. (100 λέξεις)

2. Ημερολόγιο καραντίνας Πάσχα 2020

Κάθε μέρα με την ημερομηνία τίτλο γράψε τι κάνεις, τι σκέφτεσαι, πως αισθάνεσαι. Βάλτε ένα όριο λέξεων που θα σας βοηθήσει να είστε συγκεντρωμένοι και ουσιαστικοί. Μέχρι 100 λέξεις το πολύ τη μέρα και το λιγότερο 10 για μια μέρα που δεν έχεις τόση διάθεση. Αλλά κάθε μέρα κάτι θα γράφεις. Όταν βρεθούμε, θα τα μαζέψουμε και κάτι θα τα κάνουμε. (Προσοχή, σε ένα μπλοκάκι ή σε ένα καινούριο τετράδιο)

Λογοτεχνία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η λέξη «Πάσχα» προέρχεται από την εβραϊκή λέξη «Πεσάχ», η οποία σημαίνει, γενικά, διάβαση, πέρασμα και, ειδικά, το πέρασμα των Ισραηλιτών από την Ερυθρά Θάλασσα και ταυτόχρονα το πέρασμά τους από τη δουλεία των Φαραώ της Αιγύπτου, στην ελευθερία. Η εβραϊκή λέξη «Πεσάχ» προέρχεται από την αιγυπτιακή γιορτή «Πισάχ», που ήταν γιορτή της εαρινής ισημερίας και σήμαινε το πέρασμα, τη διάβαση του Ήλιου από τον Ισημερινό.

Για τους χριστιανούς η λέξη «Πάσχα» σημαίνει, το πέρασμα του Χριστού από τον θάνατο στη ζωή. Λέγεται και αλλιώς «Λαμπρή».

Όπως όλοι ξέρουμε το Πάσχα είναι από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές γιορτές στον τόπο μας. Γιορτάζεται με μεγαλοπρέπεια σε όλη την Ελλάδα, την εποχή της άνοιξης. Είναι συνδεδεμένο με τα Πάθη, τη Σταύρωση και την Ανάσταση του Χριστού. Σύμφωνα με την παράδοση το Πάσχα σουβλίζουμε αρνί, τσουγκρίζουμε κόκκινα αυγά, και για γλυκά τρώμε τσουρέκια και πασχαλινά κουλούρια. Ο κάθε τόπος έχει ακόμα πολλά και ξεχωριστά έθιμα.

Επίσης πολλοί λογοτέχνες μας έγραψαν πολλά διηγήματα με θέμα τους το Πάσχα: Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Αντρέας Καρκαβίτσας, Παύλος Νιρβάνας, Γρηγόρης Ξενόπουλος, Διονύσιος Σολομός κ.ά. Διαβάστε πιο κάτω το διήγημα του Ανδρέα Καρκαβίτσα, «Πάσχα στα Πέλαγα»

Πάσχα στα πέλαγα - Ανδρέας Καρκαβίτσας.

Το πλοίο ολοσκότεινο έσκιζε τα νερά ζητώντας ανυπόμονα το λιμάνι του. Δεν είχε άλλο φως παρά τα δυο χρωματιστά φανάρια ζερβόδεξα της γέφυρας: ένα άλλο φανάρι άσπρο, αχτινοβόλο, ψηλά στο πλωριό κατάρτι και άλλο ένα μικρό πίσω στην πρύμνη του. Τίποτε άλλο. Οι επιβάτες όλοι ξαπλωμένοι στις καμπίνες τους, άλλοι παραδομένοι στον ύπνο και άλλοι στους συλλογισμούς. Οι ναύτες και οι θερμαστές, όσοι δεν είχαν υπηρεσία, κοιμόνταν βαριά στα κρεβάτια τους. Ο καπετάνιος με τον τιμονιέρη ορθοί στη γέφυρα, μαύροι ίσκιιοι, σχεδόν ανάεροι, έλεγες ότι ήταν πνεύματα καλόγνωμα, που κυβερνούσαν στο χάος την τύχη του τυφλού σκάφους και των κοιμισμένων ανθρώπων.

Έξαφνα η καμπάνα της γέφυρας σήμανε μεσάνυχτα. Μεσάνυχτα σήμανε και η καμπάνα της πλώρης. Το καμπανοχτύπημα γοργό, χαρούμενο, επέμενε να ρίχνει τόνους μεταλλικούς περίγυρα, κάτω στη σκοτεινή θάλασσα και ψηλά στον αστροφώτιστο ουρανό, και να κράζει όλους στο κατάστρωμα. Και μεμιάς το σκοτεινό πλοίο πλημμύρισε από φως, θόρυβο, ζωή. Άφησε το πλήρωμα τα κρεβάτια του και οι επιβάτες τις καμπίνες τους.

Εμπρός στην πλώρη και στην πρύμνη πίσω, ανυπόμονα έφευγαν από τα χέρια του ναύκληρου τα πυροτεχνήματα, έφταναν, λες, τ' αστέρια, και έπειτα έσβηναν στην άβυσσο.

Τα ξάρτια, τα σχοινιά, οι κουπαστές έλαμπαν, σαν επιτάφιοι από τα κεριά. Και δεν ήταν εκείνη τη στιγμή το καράβι παρά ένα μεγάλο πολυκάντηλο, που έφευγε πάνω στα νερά σαν πυροτέχνημα.

Η γέφυρα στρωμένη με μια μεγάλη σημαία έμοιαζε Άγια Τράπεζα. Ένα κανίστρι με κόκκινα αυγά και ένα με λαμπροκούλουρα επάνω. Ο πλοίαρχος σοβαρός με ένα κερί αναμμένο στο χέρι άρχισε να ψάλλει το «Χριστός Ανέστη». Το πλήρωμα και οι επιβάτες γύρω του ξεσκούφωτοι και με τα κεριά στα χέρια ξανάλεγαν το τροπάρι ρυθμικά και με κατάνυξη.

— Χρόνια πολλά, κύριοι!... Χρόνια πολλά, παιδιά μου!... ευχήθηκε, άμα τελείωσε τον ψαλμό, γυρίζοντας πρώτα στους επιβάτες και έπειτα στο πλήρωμα ο πλοίαρχος.

— Χρόνια πολλά, καπετάνιε, χρόνια πολλά!... Απάντησαν εκείνοι ομόφωνα.

— Και του χρόνου στα σπίτια σας, κύριοι! Και του χρόνου στα σπίτια μας, παιδιά, ξαναείπε ο πλοίαρχος, ενώ ένα μαργαριτάρι στην άκρη των ματιών του.

— Και του χρόνου στα σπίτια μας, καπετάνιε.

Έπειτα πέρασε ένας ένας, πρώτα οι επιβάτες, έπειτα το πλήρωμα, πήραν από το χέρι του το κόκκινο αυγό και το λαμπροκούλουρο και άρχισαν πάλι οι ευχές και τα φιλήματα.

— Χριστός Ανέστη!

— Αληθινός ο Κύριος!

— Και του χρόνου σπίτια μας!

Οι επιβάτες τράβηξαν στις θέσεις τους να φάνε τη μαγειρίτσα. Οι ναύτες ζευγαρωτά στους διαδρόμους τσούγκριζαν τ' αυγά τους, γελούσαν, σπρώχνονταν μεταξύ τους, έτρωγαν λαίμαργα, καλοχρονίζονταν σοβαρά και κοροϊδευτικά.

Έπαψε το καμπανοχτύπημα· ένα ένα έσβησαν τα κεριά. Το καράβι βυθίστηκε πάλι στην ησυχία του. Ο καπετάνιος και ο τιμονιέρης καταμόναχοι πάνω στη γέφυρα, πνεύματα, θαρρείς, ανάερα, εξακολουθούσαν τη δουλειά τους σιωπηλοί και άγρυπνοι.

— Γραμμή!

— Γραμμή!

Και το πλοίο ολοσκότεινο πάλι εξακολουθούσε να σκίζει τα νερά, ζητώντας ανυπόμονα το λιμάνι του.

ξάρτια: τα σκοινιά που συγκρατούν τα κατάρτια και τα πανιά ιστιοφόρου πλοίου.

κανίστρι: καλάθι

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Σκέψου και απάντησε στις ερωτήσεις:

Πού και πότε εκτυλίσσονται αυτά που αφηγείται ο συγγραφέας;

Ποια είναι τα πρόσωπα τα οποία περιλαμβάνονται στην αφήγηση;

Τι συνέβη στο πλοίο την ώρα της Ανάστασης; Περιγράψε την εικόνα του.
